

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ
НА МОЙТЕ ВЕЙКИ ПЛОД,
ПЛОД НЕ ЕДИН УЗРЯ...

chitanka.info

На моите вейки плод, плод не един узря —
доволно слънцето ме гря.
И моите рожби ги обраха
онез, на свят които бяха

родени само да се радват и берът
и да живеят от трудът,
роден, отгледан с чужда мъка.
Настана есен. За разлъка,

разлъка сетня пей студеният горняк,
и на живота сетний знак —
листа увяхнали — размята.
Мъгла се стели над полята.

Аз видях под слана как лятото умря...
Доволно слънцето ме гря.

Издание:

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1.
Български писател, С. 1958

П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.